

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/22/2015
Identifikačné číslo spisu: 3013200961
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3013200961.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobkyne: NINA fashion a.s. so sídlom Dukelská štvrť 1403, Dubnica nad Váhom, IČO: 46 620 176, zast. Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom so sídlom Centrum II 88, Dubnica nad Váhom, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 16. septembra 2013 č. 1100306/1/445000/2013/5051, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/201/2013-36 zo dňa 26.11.2014, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/201/2013-36 zo dňa 26.11.2014 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/445000/2013/5051 zo dňa 16. septembra 2013, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. 9313401/5/2169651/2013/FloR zo dňa 25.06.2013, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2012 vo výške 66 368,41 euro znížením nadmerného odpočtu zo sumy 66 640,04 euro na sumu 271,63 euro titulom ručenia za DPH z predchádzajúceho stupňa podľa ust. § 69 ods. 14 zákona č. 222/2004 Z.z., vychádzajúc zo záveru, že žalobkyňa nemohla nevedieť, že DPH vyhotoviteľ faktúr úmyselne nezaplatí, keďže v osobe Nadi Smolekovej ide o totožnú osobu (personálne prepojenie) v prípade jediného konateľa a spoločníka dodávateľa, ako aj predsedu predstavenstva odberateľa (žalobkyne), pričom išlo o faktúry od dodávateľa NINA mode s.r.o., so sídlom Dukelská štvrť 1403, Dubnica nad Váhom (od 02.10.2012 so zmeneným obchodným menom a sídlom, t.j. Medelix s.r.o. so sídlom Trenčianska 326/23, Ilava), IČO: 36 346 616, a to:

faktúra číslo 20120096 (int. č. DF12007) zo dňa 30.08.2012 za rozostavané nebytové skladové priestory a rozostavané byty, základ dane 245 514,20 euro, 20% DPH vo výške 49 102,84 euro, celková suma 294 617,04 euro,
faktúra číslo 20120097 (int. č. DF12006) zo dňa 31.08.2012 za skladové zásoby dámskej konfekcie, základ dane 86 327,86 euro, 20% DPH vo výške 17 265,57 euro, celková suma 103 593,43 euro.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobnú námietku žalobkyne obsiahnutú v správnej žalobe vyhodnotil ako neopodstatnenú (podstata žalobnej námietky je v tom, že podľa názoru žalobkyne v súdnej veci neboli splnené podmienky aplikácie ust. § 69 ods. 14 zákona č. 222/2004 Z.z. na daný prípad). Z pripojeného administratívneho spisu, ako aj zo samotného vyjadrenia žalobkyne je zrejmé (a uvedené skutočnosti medzi účastníkmi ani nie sú sporné), že ad 1. žalobkyňa a jej dodávateľ boli v čase realizácie dodávok (t.j. v čase uzatvorenia zmlúv, dodania predmetu a nadobudnutia vlastníctva k nemu), ktoré sú deklarované vyššie uvedenými faktúrami ako i v čase vzniku daňovej povinnosti, spoločnosťami personálne prepojenými (konkrétne osobou Nad'ou Smolekovou, ktorá bola jedinou konateľkou a spoločníčkou dodávateľa a zároveň predsedom predstavenstva žalobkyne ako odberateľa), že ad 2. dodávateľ žalobkyne nezaplatil DPH uvedenú na predmetných faktúrach č. 20120096 zo dňa 30.08.2012 a č. 20120097 zo dňa 31.08.2012, že ad 3. dodávateľ žalobkyne - spoločnosť NINA mode s.r.o. (neskôr Medelix s.r.o.) ku dňu 25.09.2012 disponoval sumou 36 177,63 euro a ku dňu 26.09.2012 sumou 46 157,66 euro, t.j. v čase splatnosti dane dňa 25.09.2012, resp. deň po splatnosti dane mal dodávateľ žalobkyne finančnú hotovosť na úhradu väčšej časti daňovej povinnosti vykázanej v daňovom priznaní k DPH za zdaňovacie obdobie august 2012, že ad 4. neodvedením DPH na predchádzajúcom stupni (u dodávateľa) a zároveň uplatnením si tejto DPH na vstupe (u žalobkyne) dochádza vo vzťahu k štátnemu rozpočtu k daňovému úniku, že ad 5. bezprostredne (v priebehu 1 mesiaca) po uskutočnení predmetných zdaniteľných plnení, ktorých dôsledkom je daňový únik došlo k zmene spoločníka, konateľa, názvu a sídla dodávateľa žalobkyne a tento dodávateľ sa stal insolventným, takže DPH je u neho prakticky nevyhľadateľná. Vychádzajúc z týchto skutočností (uvedených pod bodmi ad 1. až ad 5.). Krajský súd dospel k záveru, že žalobkyňa ručí za DPH z predchádzajúceho stupňa uvedenú na predmetných faktúrach č. 20120096 zo dňa 30.08.2012 a č. 20120097 zo dňa 31.08.2012. Je faktom, že dodávateľ žalobkyne - spoločnosť Medelix s.r.o. (pôvodne NINA mode s.r.o.) priznala v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie august 2012 DPH z predmetných faktúr, túto DPH však nezaplatila, a to ani čiastočne, hoci v deň splatnosti DPH ako i v nasledujúci deň mala finančnú hotovosť na úhradu väčšej časti daňovej povinnosti. Keďže spoločnosť Medelix s.r.o. priznala túto DPH v daňovom priznaní, mala vedomosť o tom, že ju stíha povinnosť túto DPH odvieť do štátneho rozpočtu, t.j. zaplatiť ju najneskôr do 25. septembra 2012 a zároveň, keďže v deň splatnosti DPH, ako i v nasledujúci deň mala finančnú hotovosť na úhradu väčšej časti daňovej povinnosti mala aj reálnu možnosť (bola schopná) túto daň aspoň čiastočne uhradiť. Ak ju teda v lehote do 25.09.2012 nezaplatila, hoci ju zaplatiť mohla aspoň čiastočne, učinila tak vedome a teda úmyselne. Tento úmysel (nezaplatiť DPH) mal dodávateľ žalobkyne už v čase uzatvárania predmetných obchodov so žalobkyňou v dňoch 30.08.2012 a 31.08.2012. K uvedenému záveru dospel Krajský súd v Trenčíne na základe úvahy, že pokiaľ by dodávateľ žalobkyne uzatváral predmetné obchody so žalobkyňou s tým, že z vystavených faktúr má úmysel zaplatiť DPH, učinil by tak dodávateľ žalobkyne, hoc i čiastočne, nakoľko v deň splatnosti DPH ako i v nasledujúci deň mal finančnú hotovosť na úhradu väčšej časti daňovej povinnosti. Dodávateľ žalobkyne však predmetnú DPH neuhradil, a to ani čiastočne. Preto dospel Krajský súd v Trenčíne k záveru, že dodávateľ žalobkyne už v čase uzatvárania predmetných obchodov v dňoch 30.08.2012 a 31.08.2012 tieto uzatváral v úmysle nezaplatiť DPH z týchto obchodov. Ďalej je súd toho názoru, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, že jej dodávateľ nezaplatí DPH z predmetných obchodov, pričom túto vedomosť podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne mala žalobkyňa už v čase uzatvárania týchto obchodov v dňoch 30.08.2012 a 31.08.2012. K inému záveru (ohľadne vedomosti žalobkyne o nezaplatení DPH zo strany jej dodávateľa) ani Krajský súd v Trenčíne nemohol na základe vyššie uvedených skutočností dospieť, pretože za dodávateľa žalobkyne ako i za samotnú žalobkyňu konala tá istá osoba - Nad'a Smoleková. Z vyššie popísaných úvah a záverov Krajského súdu v Trenčíne je zrejmé, že súd sa v žiadnom smere nestotožnil s námietkami žalobkyne. Práve naopak, Krajský súd v Trenčíne zastával názor, že skutkové závery žalovaného ako i správcu dane vychádzajú z vykonaného dokazovania a úvaha, akou boli správne orgány vedené pri

vyhodnocovaní jednotlivých dôkazov je v súlade so zákonom ako i logickými zákonitosťami. Taktiež daňové orgány nepochybilí, pokiaľ zistený skutkový stav subsumovali pod ust. § 69 ods. 14 zákona č. 222/2004 Z.z. a vyslovili, že žalobkyňa ručí za DPH z predchádzajúceho stupňa.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietala, že tvrdenia a skutkové závery prvostupňového súdu sú v rozpore so skutočným stavom veci, skutkové závery nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom tiež právne závery sú bez opory v ustanoveniach platných právnych predpisov. V zmysle § 69 ods. 14 zák. č. 222/2004 Z.z. vzniká platiteľovi DPH ručenie v presne popísanom prípade, a to za splnenia jednoznačnej podmienky, že o týchto skutočnostiach musel mať platiteľ dane vedomosť pri uzavretí zmluvy. Dňa 28.9.2012, teda tri dni po splatnosti daňovej povinnosti u daňového subjektu NINA mode s.r.o. (dodávateľ) došlo u tejto spoločnosti k zmene spoločníka a konateľa popri zmene sídla a obchodného mena, keď uvedený subjekt príslušné daňové priznanie podal v zákonom stanovenej lehote. Ako samostatný subjekt nemala možnosť ovplyvniť zaplatenie daňovej povinnosti vykázananej v daňovom priznaní spoločnosti NINA mode s.r.o. Následky nezaplatenia dane z pridanej hodnoty má znášať práve uvedený subjekt, teda ten, kto príslušnú daň podľa svojho vlastného daňového priznania nezaplatil, keďže má takúto povinnosť bez ohľadu na to, či si jeho zmluvný partner záväzok voči nemu splnil včas a v plnej miere. Podľa zadovážených dôkazov v daňovom konaní je zrejmé, že v žiadnom prípade nemohla nastať situácia, podľa ktorej sa vyhotoviteľ faktúry stal úmyselne neschopným zaplatiť daň a v tomto smere neboli ani zadovážené žiadne dôkazy, ktoré by uvedenú skutočnosť preukazovali. Samotná skutočnosť, že v čase splatnosti daňovej povinnosti dodávateľ mal tento finančné prostriedky na svojom bankovom účte, ešte neznamená, že došlo k naplneniu predpokladov uvedených v § 69 ods. 14 zák. č. 222/2014 Z.z. Bez ďalšieho takto prvostupňový správny orgán a potom aj odvolací správny orgán a následne aj prvostupňový súd vykonávajú skutkové hodnotenia bez toho, aby zisťovali, čo sa stalo s uvedenými finančnými prostriedkami, či týmito jej dodávateľ disponoval na svojom účte aj v čase, keď u neho došlo k zmene konateľa a spoločníka, teda ku dňu 28.09.2012, resp. tieto už v danom čase nemal. Len v takomto prípade by bolo možné vysloviť korektný skutkový záver o úmyselnom alebo neúmyselnom zaplatení daňovej povinnosti jej dodávateľom.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 09.02.2015 k odvolaniu uviedol, že žalobca uvádza v podstate tie isté námietky, ktoré boli predmetom súdneho prieskumu na Krajskom súde v Trenčíne. Žalovaný sa pridrižiava stanoviska podaného ku žalobe dňa 23.12.2013 a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého

rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 69 ods. 14 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom k 31.08.2012 platiteľ, ktorému bol dodaný tovar alebo služba v tuzemsku, ručí spoločne a nerozdielne za daň z predchádzajúceho stupňa uvedenú na faktúre, ak vyhotoviteľ faktúry vykázanú daň úmyselne nezaplatil alebo úmyselne sa stal neschopným zaplatiť daň a platiteľ pri uzavretí zmluvy mal o tom vedomosť.

Najvyšší súd na základe obsahu administratívneho spisu dospel zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že podmienky ručenia za daň z predchádzajúceho stupňa boli splnené v zmysle § 69 ods. 14 zákona č. 222/2004 Z.z. v znení účinnom k 31.08.2012. Najvyšší súd poukazuje na to, že úmysel môže byť v zmysle uvedeného ustanovenia i nepriamy. Vzhľadom na to, že v čase uzatvorenia zmlúv, dodania predmetu a nadobudnutia vlastníctva k nemu, ako i v čase splatnosti dane dňa 25.09.2012, išlo o spoločnosti personálne prepojené štatutárnym orgánom Nad'ou Smolekovou, táto bola uzrozumená so skutočnosťami, ktoré dal do pozornosti krajský súd ako body ad 1. až ad 5. v odôvodnení svojho rozsudku.

Prvostupňový súd sa vyrovnal so všetkými skutočnosťami, ktoré žalobkyňa opätovne namietala v odvolacom konaní. Odvolací súd preto v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie krajského súdu, ktoré nie je potrebné dopĺňať.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.